

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

فرستنده: بابک آزاد

۱۲ جنوری ۲۰۱۶

۱۶ آذر [قوس] سمبل مبارزه با استعمار و استبداد !

۱۶ آذر، نشان بارز جنبش دانشجویی، روز دانشجو و سمبل مبارزه و مقاومت دانشجویان مبارز و آگاه علیه امپریالیسم و دیکتاتوری در کشور ماست. با توجه به این که در این روز یکی از رادیکالترین مبارزات دانشجویی علیه امپریالیسم امریکا و دیکتاتوری رژیم شاه رقم خورده است، رژیم جمهوری اسلامی که ریاکارانه با ماسک ضد امریکائی و ضد امپریالیستی و وعده برقراری آزادی در جامعه، خود را به مردم ایران تحمیل کرد، نتوانست از پذیرش روز ۱۶ آذر به عنوان روز دانشجو سر باز زند. اما این رژیم دیکتاتور و وابسته به امپریالیسم که در همان آغاز روی کار آمدنش درجه دشمنی خود با دانشجویان آزادیخواه و ضد امپریالیست را – به خصوص در جریان "انقلاب فرهنگی" که با کشتار دانشجویان مبارز پایان یافت - بر همگان آشکار کرد، کوشیده است در حین به رسمیت شناختن ۱۶ آذر آن را از محتوای اصلی اش تهی سازد. بر این اساس این رژیم هم چنان برای فریب توده ها و به جهت آن که نشان دهد که گویا به دانشجویان و حقوق آن ها احترام می گذارد مراسم هائی در روز دانشجو برگزار می کند.

در ۱۶ آذر امسال نیز زیر نام قدردانی از روز دانشجو، مراسمی در سالون ورزشی "دانشگاه صنعتی شریف" بر پا شد که روحانی، رئیس جمهور قهرمان اعدام هم در آن حضور یافت. نگاهی به این مراسم، ماهیت فریبکارانه و اهداف جمهوری اسلامی از برگزاری این روز را آشکار و رسوائی آن را به نمایش می گذارد. بر اساس گزارشات منتشر شده برای این مراسم تنها حدود ۱۳۰۰ دانشجوی دست چین شده دعوت شده بودند تا به رغم اوج یابی روزمره خشم و نفرت عمومی توده ها از سیاست های ضد خلقی روحانی و دولتش در سطح جامعه، با شعارهای خود نشان دهند که گویا دانشجویان مدافع روحانی جلا و دولت سرکوبگرش می باشند. چنین بود که در این مراسم رسوا به مناسبت روز دانشجو، شعارهائی با مضمون "روحانی حمایت می کنیم" سر داده شد و در رسانه های جمهوری اسلامی نیز وسیعاً منعکس شد.

نمایش عوام فریبانه به اصطلاح حمایت دانشجویان از روحانی در شرایطی صفحات بسیاری از رسانه های حکومتی را به خود اختصاص داده است که میلیون ها تن از جوانان ما در دانشگاه ها درجه عناد و دشمنی رئیس جمهور کنونی جمهوری اسلامی با دانشجویان آزادیخواه و مبارز را در جریان یکی از عظیم ترین حرکت های توده ئی دانشجویی در اعتراض به نظام حاکم در ۱۸ تیر م[سرطان] سال ۱۳۷۸، فراموش نکرده اند. روحانی فریبکار که در آن زمان دبیری شورای عالی امنیت ملی جمهوری اسلامی را بر عهده داشت، در آن روزهای پرتنهاب که دژخیمان رژیمش با آفریدن

جناباتی نظیر جنایت "کوی دانشگاه" خون دانشجویان را به زمین می ریختند به صحنه آمده و عربده می کشید: "اگر جوانان مسلمان و غیور و انقلابی ما منع این مسئولین نبود، این ارانل و اوباش (منظور دانشجویان معترض است) را تکه تکه و قطعه قطعه می کردند." (از سخنرانی حسن روحانی در راه پیمانی مزدوران جمهوری اسلامی پس از حوادث کوی دانشگاه در ۲۳ تیر ماه سال ۱۳۷۸). با توجه به چنین پیشینه دشمنی با دانشجویان از جانب روحانی و با توجه به پرونده رسوای دولت او که از زمانی که بر سرکار آمده جز وخامت اوضاع اقتصادی، سرکوب وحشیانه کارگران و دیگر توده های تحت ستم و تشدید بی سابقه اعدام چیزی در آن وجود ندارد، مراسم یاد شده به هیچ وجه نتوانست توجه دیگر دانشجویان را به خود جلب کند و این نمایش دولتی به قدری مفتضح و تهی از محتوا بود که حتا تعدادی از همین مدعوبین دست چین شده که خود از اعضای بسیج دانشجویی بوده و یا به انجمن اسلامی تعلق داشتند نیز انکار نمی کردند که مراسم امسال "فرمایشی و مدیریت شده" بود. در این مراسم، رئیس جمهور ریاکار جمهوری اسلامی در جریان سخنرانی خود در دانشگاه صنعتی شریف، در مقابل انتقادات برخی حاضران در مراسم قرار گرفت که امنیتی بودن فضای دانشگاه ها را یادآوری کردند. روحانی، در پاسخ ضمن بازی با کلمات و به طور مثال گذاشتن عبارت "فضای امن" به جای "فضای امنیتی" با وقاحت تمام مدعی شد که "فضای دانشگاه سال ۹۴ نسبت به ۹۲ زمین تا آسمان فرق کرده است... ممکن است، هنوز هم فضاء امنیتی باشد، من نمی پسندم، ما فضای امن می خواهیم نه فضای امنیتی." به این ترتیب به رغم تلاش برای کتمان حقایق، حتی روحانی فریبکار هم نتوانست انکار کند که رژیمی که او رئیس جمهورش می باشد برای مقابله با توده دانشجویان، خفقانی بر دانشگاه های کشور اعمال کرده است که حتا از میان افراد دستچین شده برای شرکت در مراسم فرمایشی شان انتقاد به فضای امنیتی مطرح می شود.

مراسم "فرمایشی و مدیریت شده" روز دانشجو از طرف جمهوری اسلامی امسال نیز به قصد مصادره این روز و جلوگیری از بسیج دانشجویان آزادیخواه حول آرمان های ۱۶ آذر صورت گرفت. واقعیت این است که یکی از شگرد های جمهوری اسلامی، از محتوا خارج کردن روز های تاریخی ست که سمبل مبارزه و مقاومت مردم ما علیه نظام استعمارگرانه حاکم می باشند. جمهوری اسلامی هر جا که نتوانسته با صرف چماق سرکوب، یک روز تاریخی و یا یک شخصیت بزرگ و مورد احترام توده ها را در اذهان مخدوش و یا از خاطره ها محو سازد، می کوشد با تظاهر به قبول و طرفداری از آن شخصیت و یا رویداد، آن ها را از محتوا تهی نماید. اگر به روز دانشجو نگاه کنیم می بینیم که این روز به این دلیل در جنبش دانشجویی و مبارزات مردم ما ارج نهاده می شود که یکی از سمبل های مبارزه با سلطه امپریالیسم و استبداد ذاتی آن می باشد. درست ۶۲ سال پیش و در ۱۶ آذر سال ۱۳۳۲ یعنی تنها نزدیک به چهار ماه بعد از کودتای امپریالیستی ۲۸ مرداد[اسد] و در شرایطی که ریچارد نیکسون معاون رئیس جمهور امریکا به ایران سفر کرده بود تا در ازای حمایت امپریالیسم امریکا از کودتا و شاه، سهم این قدرت امپریالیستی از چپاول و غارت منابع مردم ستمدیده ما را به جیب بزند، دانشجویان مبارز دانشگاه تهران با فریاد "مرگ بر امریکا" و "مرگ بر شاه" خشم و نفرت مردم ما از کودتا و آمرین و عاملینش را به نمایش گذاشتند.

مزدوران شاه جهت سرکوب این مبارزه دلیرانه ضد امپریالیستی بود که وحشیانه به دانشگاه حمله کرده و ضمن قلع و قمع دانشجویان به پا خاسته، خون دانشجویان مبارز، احمد قندچی، شریعت رضوی و مصطفی بزرگ نیا، سه آذرخش جنبش دانشجویی را به زمین ریختند. این جنابیتی بود که صفحه جدیدی بر پرونده سراسر جنایت امپریالیسم و رژیم وابسته اش در ایران اضافه نمود. به واقع شاه با کشتن دانشجویان و سرکوب صدای آزادی خواهانه آن ها به این شیوه جنایتکارانه به نماینده اربابش - ریچارد نیکسون - خیر مقدم گفت. به این ترتیب وقتی که از آن پس دانشجویان مبارز در طول سالیان سلطه دیکتاتوری رژیم شاه، ۱۶ آذر را به مثابه روز دانشجو مطرح و ماندگار کردند، به روشنی می

دانستند که این روز با توجه به ریخته شدن خون سه دانشجوی مبارز شهید در آن، به درستی به سمبل مبارزه با استعمار و استبداد تبدیل گشته است.

با توجه به جایگاه ۱۶ آذر در جنبش ضد امپریالیستی - دموکراتیک مردم ایران ، اگر مبارزات دانشجویی در دوران رژیم شاه و سپس جمهوری اسلامی را مورد بررسی قرار دهیم ، متوجه می شویم که از سوی دانشجویان آگاه و مبارز در طول این سال های طولانی چه تلاش های خستگی ناپذیری انجام شده تا ۱۶ آذر به مثابه روز دانشجو و سمبل مبارزه جنبش دانشجویی علیه امپریالیسم و دیکتاتوری ثبت گشته و تثبیت گردد. پیکار برای حفظ همین پرچم است که در طول سال ها و به ویژه در سالگرد ۱۶ آذر چهره جنایتکار رژیم جمهوری اسلامی و درجه عناد دیکتاتوری حاکم با هر حرکت آزادیخواهانه دانشجویان و تلاش آن ها برای احقاق حقوق شان را افشاء کرده است.

جمهوری اسلامی با آگاهی به این که دانشگاه ها همواره سنگر مبارزات آزادیخواهانه و ضد امپریالیستی مردم ما بوده اند، از اولین روز به قدرت رسیدن خود سعی در سرکوب و قلع و قمع هر گونه حرکت مبارزاتی و آزادیخواهانه در دانشگاه های سراسر کشور کرد ، تا آن جا که حجم و وسعت جنایات جمهوری اسلامی در دانشگاه ها علیه دانشجویان مبارز توصیف ناپذیر است. از جنایات "انقلاب فرهنگی" این رژیم در اردیبهشت [ثور] سال ۱۳۵۹ در تمام دانشگاه های کشور گرفته، تا تعطیل دانشگاه ها و تلاش برای "اسلامی" کردن آن ها، از اخراج و دستگیری و بگیر و ببند فعالان دانشجویی و قلع و قمع هر گونه تشکل غیر وابسته به حاکمیت جنایتکار گرفته تا اخراج و پاکسازی دانشگاه ها از استادان و دانشجویان مبارز، از "ستاره دار" کردن دانشجویان مخالف گرفته تا برقراری تبعیض جنسیتی تبهکارانه علیه زنان در دانشگاه ها، از دستگیری فله ای دانشجویان چپ در دهه ۸۰ و زندان و شکنجه آنان گرفته تا نفوذ "سربازان گمنام امام زمان" در تشکل های دانشجویی و نابودی آنان... تماماً نقاطی هستند که ترسیم کننده یکی از سیاست های کلان طبقه حاکم علیه جنبش دانشجویی می باشد. این سیاست چیزی نیست جز کوشش برای برقراری سلطه مطلق سرنیزه و خفقان در دانشگاه ها توسط رژیم دانشجو ستیز جمهوری اسلامی. سیاستی که بدون وقفه در تمام دوران حکومت این رژیم تاکنون تعقیب شده است.

اگر این واقعیتی ست که ۱۶ آذر سمبل مبارزه دانشجویان با سلطه امپریالیسم و دیکتاتوری، سمبل مبارزه برای آزادی و برابری است در شرایطی که جمهوری اسلامی خود کانال اصلی سلطه امپریالیسم در کشور و عامل اصلی سرکوب هر صدای آزادیخواهی و مانع آزادی ست، نباید لحظه ای از روشن نمودن ماهیت واقعی روز دانشجو و تشبیهات ریاکارانه سردمداران جمهوری اسلامی در مخدوش کردن این روز باز ماند. ضرورتی که امسال دانشجویان آگاه و مبارز با پراتیک خود به آن پاسخی شایسته دادند و با حرکت خویش در دانشگاه تهران نگذاشتند تا روحانی فریبکار و جلا، فردی که از زمان رئیس جمهور شدنش رکورد اعدام در ایران را شکسته و قهرمان اعدام لقب گرفته است، بتواند خود را قهرمان دفاع از حقوق و خواست های دانشجویان و ۱۶ آذر هم جلوه دهد.

آری، برگزاری مراسم "فرمایشی و مدیریت شده" ۱۶ آذر از طرف رژیم سرکوب گر جمهوری اسلامی در دانشگاه صنعتی در شرایطی برگزار شد که ده ها نفر از دانشجویان دانشگاه تهران در یک حرکت خودانگیخته از مقابل کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران شروع به راهپیمایی به سمت دانشکده ادبیات کردند. بر اساس گزارشات منتشر شده، این دانشجویان با رسیدن به مقابل دانشکده ادبیات و ملحق شدن دانشجویان حاضر در صحن دانشکده ادبیات به آن ها ، به جمعیتی در حدود سیصد نفر افزایش یافتند که با تشریح وضعیت نامناسب شرایط معیشتی خود علیه اوضاع صنفی حاکم بر دانشگاه شعار می دادند: "آموزش رایگان حق مسلم ماست". این دانشجویان که هم چنان بر تعدادشان افزوده می شد وقتی که با مأموران حراست و نیروهای لباس شخصی مواجه شدند که برای سرکوب دانشجویان در آن جا

حضور یافته بودند، فریاد سر دادند که "دانشگاه پادگان نیست". با در نظر گرفتن سلطه اهریمنی نهادهای سرکوب رژیم در دانشگاه ها و خفقان موجود حرکت شجاعانه دانشجویان دانشگاه تهران نشان داد که دانشجویان آگاه فریب رژیم جمهوری اسلامی و رئیس جمهور دانشجو ستیز آن را نخورده اند. به این ترتیب علی رغم همه تشبثات سردمداران جمهوری اسلامی دانشجویان آزادیخواه در روز ۱۶ آذر امسال با راه پیمائی خود و فریاد مطالبات به حق شان، سلی محکمی بر گوش سازمان دهندگان مراسم های رژیم ساخته زدند و در همان حال تلاش های امسال دولت روحانی برای فریب دانشجویان را نقش بر آب کردند. آن ها در عمل ۱۶ آذر روز دانشجو را یک بار دیگر آن طور که شایسته آن است برگزار کرده و نشان دادند که پرچم ۱۶ آذر و آرمان های جنبش دانشجویی هم چنان بر جامعه تحت سلطه ما در اهتزاز است.

جمهوری اسلامی و دانشجویان طرفدارش که در انجمن های اسلامی و بسیج دانشجویی متشکل شده اند با برگزاری ۱۶ آذر به عنوان روز دانشجو در حالی که بر چهره حقیقت تف می کنند، عملاً در تلاش اند با مصادره این روز آن را از محتوا خالی ساخته و با برگزاری مراسم های نمایشی دولتی در دانشگاه های کشور عملاً از برگزاری مراسم مستقل برای بزرگداشت این روز و تجارب مبارزاتی آن از سوی دانشجویان آزادیخواه جلوگیری کنند. بنابراین وقتی که جمهوری اسلامی که در وابستگی و سرکوبگری از رژیم شاه هم پیشی گرفته، خود را طرفدار روز دانشجو نشان می دهد و می کوشد این روز را به روز نمایشات دولتی در دانشگاه ها تبدیل کند، نباید لحظه ای از افشای نیت ضد مردمی این رژیم باز ماند. این وظیفه هم بر دوش دانشجویان آگاه و مبارز ما قرا دارد که بکوشند با ارتقای آگاهی و هوشیاری خود به هیچ وجه فریب شعار هائی را که گاه در چنین مراسم هائی - چه به دلیل خارج شدن کنترل از دست برگزار کنندگان و چه به دلیل اوج گیری تضاد های جناح های درونی رژیم - سر داده می شود، نخورند. واقعیت این است که چنین مراسم هائی فاقد هر گونه ماهیت آزادیخواهانه و ضد رژیمی می باشد و به همین دلیل دانشجویان مبارز باید مثل همیشه صف خود را از صف دانشجویانی که از رژیم دار و شکنجه پشتیبانی می کنند، جدا کرده و تلاش کنند تا خود روز دانشجو را مستقلاً پاس دارند.

به نقل از: پیام فدائی، ارگان چریکهای فدائی خلق ایران
شماره ۱۹۸، آذر ماه [قوس] ۱۳۹۴